

Vallpalou

d o s m i l o n z e

L'ETAPA 2011: UN COSMOS EN AGITACIÓ

LA ETAPA 2011: UN COSMOS EN AGITACIÓN

THE 2011 PHASE: A COSMOS IN TURMOIL

DANIEL GIRALT-MIRACLE

L'etapa 2011: un cosmos en agitació

D'ençà que el 1995 Vall Palou va decidir endinsar-se en els llenguatges de l'abstracció ha treballat amb tenacitat per a formular unes opcions noves dins de l'informalisme que amplien i enriqueixen el seu particular llenguatge plàstic. De fet, mirant la seva obra, qualsevol persona pot descobrir la seva riquesa i varietat de registres i una voluntat d'experimentació insubornable que defuig fórmules i tòpics establerts per explorar altres territoris que eixamplen el fons i la forma de les seves pintures.

Tot i la coherència del seu discurs –de vegades més gestual, d'altres, més matèric i, ocasionalment, simbòlic--, hem decidit centrar el contingut d'aquesta exposició en allò que podríem denominar l'etapa 2011, és a dir, aquelles peces produïdes al llarg d'aquest any i totes aquelles altres realitzades anteriorment, però que no deixen de ser prolegòmens d'aquesta obra, perquè crec que el seu treball dels darrers anys no l'hem de veure com un deslliurament o renúncia de la figura o com un despreniment de les referències reals, ja que no és res més que un aprofundiment en l'abstracció més genuïna. Les seves, segueixen essent construccions (títol que fa servir per totes les obres), però resulten més rotundes, prescindeixen de retòriques accessòries i estan més ajustades en la seva forma i en el seu color, buscant una contundència plàstica pròxima a allò que en el Tao s'identifica amb el ku, la dimensió del buit, és a dir, tot allò que es troba en els límits del perceptible. Perquè si la figuració constreny i tanca, l'abstracció expandeix i obre els nivells de comprensió. I és que a Vall Palou, més que el finit, li interessa l'infinit, allò que va més enllà dels límits, ja siguin físics o mentals.

Hi ha dos factors que constaten aquesta voluntat amplificadora, un és la mida de les obres: grans superfícies que, per sobrepassar els formats convencionals, l'obliguen a manipular-la horitzontalment. L'altre factor és la manera de treballar la tela, ja que prescindeix dels seus límits i, en una concepció "all-over field", defineix els camps pictòrics d'acord amb els seus propis estats físics i psíquics, sense seguir cap estilisme o codi formal determinat. De manera que en aquestes obres descobrim una voluntat decidida de fugir dels convencionalismes per donar sortida a una llibertat expressiva d'ampli registre, que tant pot manifestar el plaer com l'angoixa. El seu objectiu principal és situar l'espectador dins la seva experiència plàstica, atrapar-lo, fer-lo penetrar en el ple i el buit de les seves propostes, en la seva llum i obscuritat i compartir amb ell sentiments i els ritmes anímics de cadascuna de les seves vivències.

Progressivament els plantejaments de Vall Palou han sofert una aproximació als punts de vista plàstics i als principis estètics de la cultura oriental. Si la tradició occidental ho ha centrat tot en la representació, en la "mimesi" defensada per Plató i Aristòtil, la cultura oriental, particularment la xinesa, defensa el "xin", el binomi cor-ment. Per als asiàtics tot coneixement integra idees, pensaments empírics, sensacions, conviccions i estats afectius, per a ells, i també per a Vall Palou, l'absència d'elements simbòlics o al·lusions explícites a la realitat no és un obstacle per a entendre l'obra d'art, sinó tot el contrari, és un estímul, perquè ofereix un espai, un temps, una circumstància compartida, en la que tant important és l'emissor com el receptor, és a dir, l'artista i l'espectador, atès que el moment culminant d'aquest succés és aquell en què sorgeix l'harmonia entre els dos.

Arnau Puig ja va dir el 2004 que, en Vall Palou, tot és resultat d'una "acció directa", d'un impuls que no s'atura fins arribar al final d'una idea o experiència determinada i encara que, en ocasions, el camí hagi pogut ser llarg, molt elaborat i patit, mai hi ha claudicació. Per això trobem unes peces que han emergit fluidament d'aquesta acció directa, compulsiva i alliberadora, però també en trobem d'altres que deduïm que són el resultat d'una baralla o d'un diàleg llarg. Com sigui, totes aquestes obres demanen una visita pausada, reflexiva, gairebé contemplativa, d'esperit tântric, que permeti descobrir el seu magnetisme i compartir no solament els seus arguments sinó també els seus propòsits.

En aquest recorregut identificarem igualment uns elements que formen part de la gramàtica de Vall Palou i que, per tant, trobem en la majoria de les seves creacions. Són els factors llum, moviment, espai i equilibri: la llum com a element que es trasllueix des del fons de les seves obres a través de diferents esclatxes. El moviment, com a dinàmica general de la superfície de la tela, com a vibració de tots els seus components. L'espai, com a gran teló de fons, com a aproximació a la infinitud, com a aspiració del còsmic. I l'equilibri i el seu oposat, el desequilibri, com a parts constructives, articuladores d'uns ritmes horitzontals, verticals, seqüencials o fractals que volen cohesionar el conjunt.

Acuradament elaborat i aplicat, el color té també un paper preeminent. Vall Palou potencia més el contrast que la concordança, i estableix una jerarquia de plans que juga amb les transparències, les sobreposicions, les reaccions atzaroses, la líquuefacció o el dripping. Cada estadi de l'aplicació del color admet intervencions que aporten qualitats específiques: reaccions amb la pintura fresca, gratatges en el procés d'assecar, rentats per aclarir els tons, decapats, envernissats parcials o totals, que li permet aconseguir una variada gamma de coloracions i tonalitats, que són part essencial del seu llenguatge.

Ja sigui per la seva articulació, per la fondària del seu camp visual, per la seva interactivitat cromàtica, per l'acoblament dels seus volums o per la seva mateixa densitat matèrica, els quadres que ara presentem escapen de la bidimensionalitat del pla perquè aconseguen una autèntica profunditat tridimensional, que en moltes ocasions reclama el reconeixement tàctil, com a enriquiment de l'experiència plàstica que proposa l'artista.

Com a especificitat d'aquesta exposició m'agradaria destacar el que anomeno "pintures negres" --manllevant la famosa denominació d'una sèrie d'obres de Goya--, que fem dialogar amb les ceràmiques de rakú. I m'agrada incidir en aquest conjunt de formes esclatants, concentrades en la seva energia i que s'obren a l'espai, de taques que no tenen res d'ornamental, que, amb la seva ambigüitat i estructuració, ens remetent al test de Rorschach, i que esdevenen una mostra d'autèntic tatxisme.

Resumint diria que, vistes en la seva totalitat, les obres de l'etapa 2011 de Vall Palou ens remetent, d'una manera o altra, a un cosmos en agitació, que varia dia a dia. I això no ens hauria de sorprendre perquè ella, com Heràclit, el filòsof del canvi, creu que res està quiet, que tot està sotmès a una transformació continua i que tot es troba en estat de flux.

DANIEL GIRALT-MIRACLE

Crític i historiador de l'art, i comissari de l'exposició

La etapa 2011: Un cosmos en agitació

Desde que en 1995 Vall Palou decidió adentrarse en los lenguajes de la abstracción, ha trabajado con tenacidad para formular unas opciones nuevas dentro del informalismo que amplían y enriquecen su particular lenguaje plástico. De hecho, mirando su obra, cualquier persona puede descubrir su riqueza y variedad de registros y una voluntad de experimentación insobornable que huye de fórmulas y tópicos establecidos para explorar otros territorios que amplía el fondo y la forma de sus pinturas.

Todo y que la coherencia de su discurso – a veces más gestual, a veces más matérico y ocasionalmente simbólico-, hemos decidido centrar el contenido de esta exposición en aquello que podríamos denominar la etapa 2011, es decir, aquellas obras producidas a lo largo de este año y todas aquellas otras realizadas anteriormente, pero que no dejan de ser prolegómenos de esta obra, porque creo que su trabajo de los últimos años no lo hemos de ver como una liberación o renuncia de la figura o como un desprendimiento de las referencias reales, ya que no es nada más que una profundización en la abstracción más genuina. Las suyas, siguen siendo construcciones (título que utiliza en todas sus obras), pero resultan más rotundas, prescinden de retóricas accesorias y están más ajustadas en su forma y en su color, buscando una contundencia plástica próxima a lo que en el Tao se identifica con el ku, la dimensión del vacío, es decir, todo aquello que se encuentra en los límites de lo perceptible. Porque si la figuración constriñe y cierra, la abstracción expande y abre los niveles de comprensión. Y es que a Vall Palou, más que el finito, le interesa lo infinito, aquello que va más allá de los límites, ya sean físicos o mentales.

Hay dos factores que constatan esta voluntad amplificadora, uno es la medida de las obras: grandes superficies que, por sobrepasar los formatos convencionales, la obligan a manipularlas horizontalmente. El otro factor es la forma de trabajar la tela, ya que prescinde de sus límites y en una concepción "all-over field" define los campos pictóricos de acuerdo con sus propios estados físicos y psíquicos, sin seguir ningún estilismo o código formal determinado. De manera que en estas obras descubrimos una voluntad decidida de huir de los convencionalismos para dar salida a una libertad expresiva de amplio registro, que tanto puede manifestar el placer como la angustia. Su principal objetivo es situar al espectador dentro su experiencia plástica, atraparlo, hacerlo penetrar en el lleno y el vacío de sus propuestas, en su luz y oscuridad y compartir con él sentimientos y los ritmos anímicos de cada una de sus vivencias.

Progresivamente, los planteamientos de Vall Palou han sufrido una aproximación a los puntos de vista plásticos y a los principios estéticos de la cultura oriental. Si la tradición occidental lo ha centrado todo en la representación, en la "mímesis" defendida por Platón y Aristóteles, la cultura oriental, particularmente la china, defiende el "xin" el binomio corazón-mente. Para los asiáticos todo conocimiento integra ideas, pensamientos empíricos, sensaciones, convicciones y estados afectivos, para ellos, y también para Vall Palou, la ausencia de elementos simbólicos o alusiones explícitas a la realidad no es un obstáculo para entender la obra de arte, sino todo lo contrario, es un estímulo, porque ofrece un espacio, un tiempo, una circunstancia compartida, en la que tan importante es el emisor como el receptor, es decir, el artista y el espectador, atendiendo a que el momento culminante de este hecho es aquél en el que surge la armonía entre los dos.

Arnau Puig ya dijo en el 2004 que, en Vall Palou, todo es resultado de una “acción directa”, de un impulso que no se para hasta llegar al final de una idea o experiencia determinada y aunque, en ocasiones, el camino haya podido ser largo, muy elaborado y sufrido, nunca hay claudicación. Por eso encontramos unas obras que han emergido fluidamente de esta acción directa, compulsiva y liberadora, pero también encontramos otras que deducimos que son resultado de una lucha o de un diálogo largo. Como sea, todas estas obras piden una visita pausada, reflexiva, casi contemplativa, de espíritu tántrico, que permita descubrir su magnetismo y compartir no solamente sus argumentos sino también sus propósitos.

En este recorrido identificaremos igualmente unos elementos que forman parte de la gramática de Vall Palou y que, por tanto, encontramos en la mayoría de sus creaciones. Son los factores luz, movimiento, espacio y equilibrio: La luz como elemento que se trasluce de sus obras a través de distintas rendijas. El movimiento, como dinámica general de la superficie de la tela, como vibración de todos sus componentes. El espacio, como gran telón de fondo, como aproximación a la infinitud, como aspiración de lo cósmico. Y el equilibrio y su opuesto, el desequilibrio, como partes constructivas, articuladoras de unos ritmos horizontales, verticales secuenciales o fractales que quieren cohesionar el conjunto.

Cuidadosamente elaborado y aplicado, el color tiene también un papel preeminente. Vall Palou potencia más el contraste que la concordancia, y establece una jerarquía de planos que juega con las transparencias, las sobrepuestas, las reacciones azarosas, la licuefacción o el dripping. Cada fase de la aplicación del color admite intervenciones que aportan cualidades específicas: reacciones con la pintura fresca, grattage en el proceso de secado, lavados para esclarecer los tonos, decapados, barnizados parciales o totales, que le permiten conseguir una variada gama de coloraciones y tonalidades, que son parte esencial de su lenguaje.

Ya sea por su articulación, por la profundidad de su campo visual, por su interactividad cromática, por el acoplamiento de sus volúmenes o por su misma densidad matérica, los cuadros que ahora presentamos escapan de la bidimensionalidad del plano porque consiguen una auténtica profundidad tridimensional, que en muchas ocasiones reclama el reconocimiento táctil, como enriquecimiento de la experiencia plástica que propone la artista.

Como especificidad de esta exposición me gustaría destacar lo que denomino “pinturas negras” – apropiándome de la famosa denominación de una serie de obras de Goya-, que hacemos dialogar con las cerámicas de rakú. Y me gusta incidir en este conjunto de formas explosivas, concentradas en su energía y que se abren al espacio, de manchas que no tienen nada de ornamental, que, con su ambigüedad y estructuración nos remiten al test de Rorschach y que se convierten en una muestra de auténtico tachismo.

Resumiendo diría que, vistas en su totalidad, las obras de la etapa 2011 de Vall Palou nos remiten, de una forma u otra, a un cosmos en agitación, que varía día a día. Y esto no debería sorprendernos porque ella, como Heráclito, el filósofo del cambio, cree que nada está quieto, que todo está sometido a una transformación continua y que todo se encuentra en estado de movimiento continuo.

DANIEL GIRALT-MIRACLE

Crítico e Historiador del Arte, y Comisario de la Exposición

The 2011 phase: A cosmos in turmoil

From 1995, when Vall Palou decided to push out into the language of abstraction, she has worked tenaciously to formulate new options within informalism which extend and enrich her visual language. In fact, looking at her work, anyone can discover its richness, variety of registers and the irrepressible will to experiment that flees from established stereotypes and formulas to explore new territory that extends the background and shape of her painting.

Despite the coherence of her discourse – sometimes more gestural, sometimes more material and occasionally symbolic-, we have decided to centre the content of this exhibition around what we could call the 2011 Phase, that’s to say, the works produced during this year as well as those works produced previously but which are prolegomena to this work, because I believe her work over the last few years shouldn’t be seen as a freeing from or a rejection of the figurative nor as a detachment from real references, since it is nothing but a deepening of the most genuine abstraction. Her pieces continue to be constructions (a title used in all her work), but are more rounded, foregoing rhetorical accessories. They’re tighter in colour and form, looking for a visual forcefulness close to what in the Tao is identified with the ku, the dimension of the void, that is to say, what is found at the limits of perception. If figuration constricts and closes, abstraction expands and opens levels of understanding. Vall Palou, instead of the finite, is interested in the infinite, in what lies beyond limitations, be they physical or mental.

There are two factors which illustrate this desire to amplify. One is the size of the work: large surfaces which, since they exceed conventional formats, must be handled horizontally. The other factor is the way the canvas is worked in that limits are foregone and in a concept of “all-over field” the pictorial fields are defined in accordance to her physical and psychological states, without following any determined style or formal code. In this way we discover in these pieces a firm will to flee from convention in order to let out a wide ranging expressive freedom that can show both pleasure and anguish. Her goal is to locate the observer within her visual experience, trap them there and have them enter the fullness and void of her suggestions, in their light and darkness and share the feelings and mood rhythms of each of her experiences.

The approach of Vall Palou has progressively undergone an approximation to the visual point of view and aesthetic principles of oriental culture. If Western tradition has centred on representation, in the “mimesis” advocated by Plato and Aristotle, Oriental culture, especially in China, advocates “xin”, the heart-mind binomial. For Asians knowledge integrates ideas, empirical thinking, sensations, convictions and affective states. For them, and also for Vall Palou, the absence of symbolic elements or explicit allusions to reality isn’t an obstacle to the comprehension of a work of art, but quite the opposite. It’s a stimulus because it provides a space and time, a shared circumstance in which the transmitter is as important as the receiver. That is, the artist and the viewer, where the culmination of this fact is the harmony that arises between both.

Arnau Puig said in 2004 that with Vall Palou everything was the result of “direct action”, of a drive that won’t stop until it has arrived at the end of an idea or certain experience, and although the road has sometimes been long, hard and complicated, there’s never claudication. Because of this we find some pieces that have emerged fluidly from this direct, compulsive and liberating action, but also others that we deduce are the result of a fight or long dialogue. One way or the other, all these works demand a slow, reflexive, almost contemplative look with a Tantric spirit. This allows the discovery of their magnetism and the sharing not only of their arguments but also of their aims.

In this tour we identify some elements that from a part of Vall Palou’s grammar, and that therefore we find in the majority of her creations. These are factors of light, movement, space and balance: Light as an element that shines through her work from different chinks, Movement as a general dynamic on the surface of the canvas, as a vibration of all its components, Space as a great background, as an approximation of infinity, as an aspiration to the cosmic. And balance and its opposite, imbalance, as constructive parts, articulating horizontal, vertical, sequential or fractal rhythms that want to unite the whole.

Carefully prepared and applied, colour also has a pre-eminent role. Vall Palou emphasises contrast more than concordance and establishes a hierarchy of layers that plays with transparency, overlaps, random reactions, liquefactions or dripping. Each phase in the application of colour allows interventions that bring specific qualities: reactions with the fresh paint, grattage in the drying process, washes to clarify shades, pickling, partial or total varnishing, which allow her to obtain a varied range of colourations and tonalities that are an essential part of her language.

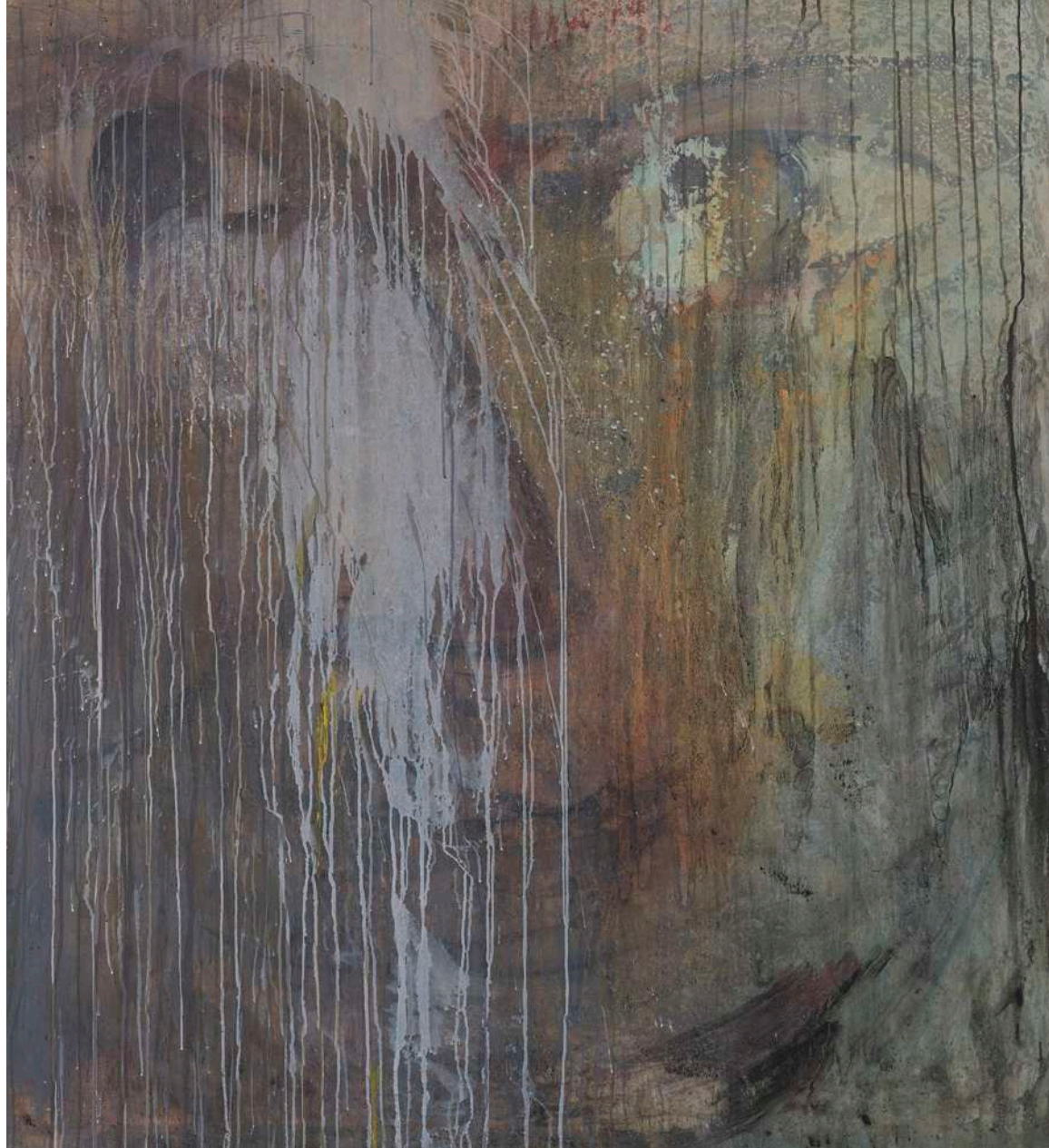
Whether it’s because of their articulation, the depth of their visual field, their interactive colour, the coupling of their volumes or their material density, the paintings that we are presenting escape from flat two dimensionality because they have genuine three dimensional depth, which on many occasions demand tactile recognition as an enrichment of the visual experience offered by the artist.

As something specific to this exhibition I would like to draw attention to what I call “the black paintings”- thereby appropriating the famous name of a series of works by Goya- that we have engaged in a dialogue with the Raku ceramics. I want to pay special attention to this group of explosive shapes, concentrated in their energy and which open to space, stains that are in no way ornamental which, through their ambiguity, remind us of The Rorschach Test and that become an authentic display of Tachism.

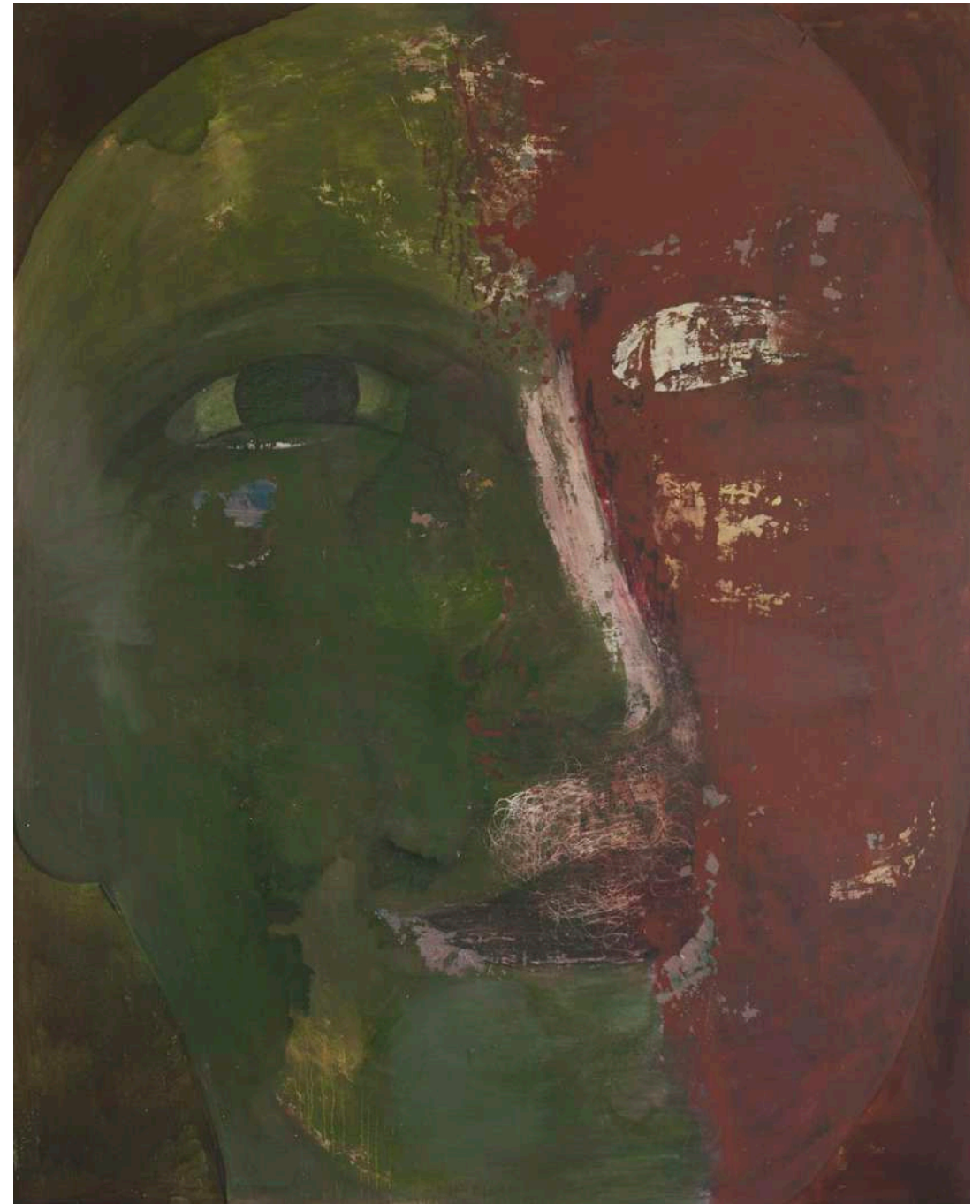
Summarizing, I would say that, seen as a whole, the pieces from The 2011 Phase by Vall Palou refer us, in one way or another, to a cosmos in turmoil that changes daily. And this should not surprise us since she, like Heraclitus, the philosopher of change, believes that nothing is still, that everything undergoes continuous change and that everything is in a constant state of movement.

DANIEL GIRALT-MIRACLE

Critic and Art Historian and Commissioner of the Exhibition

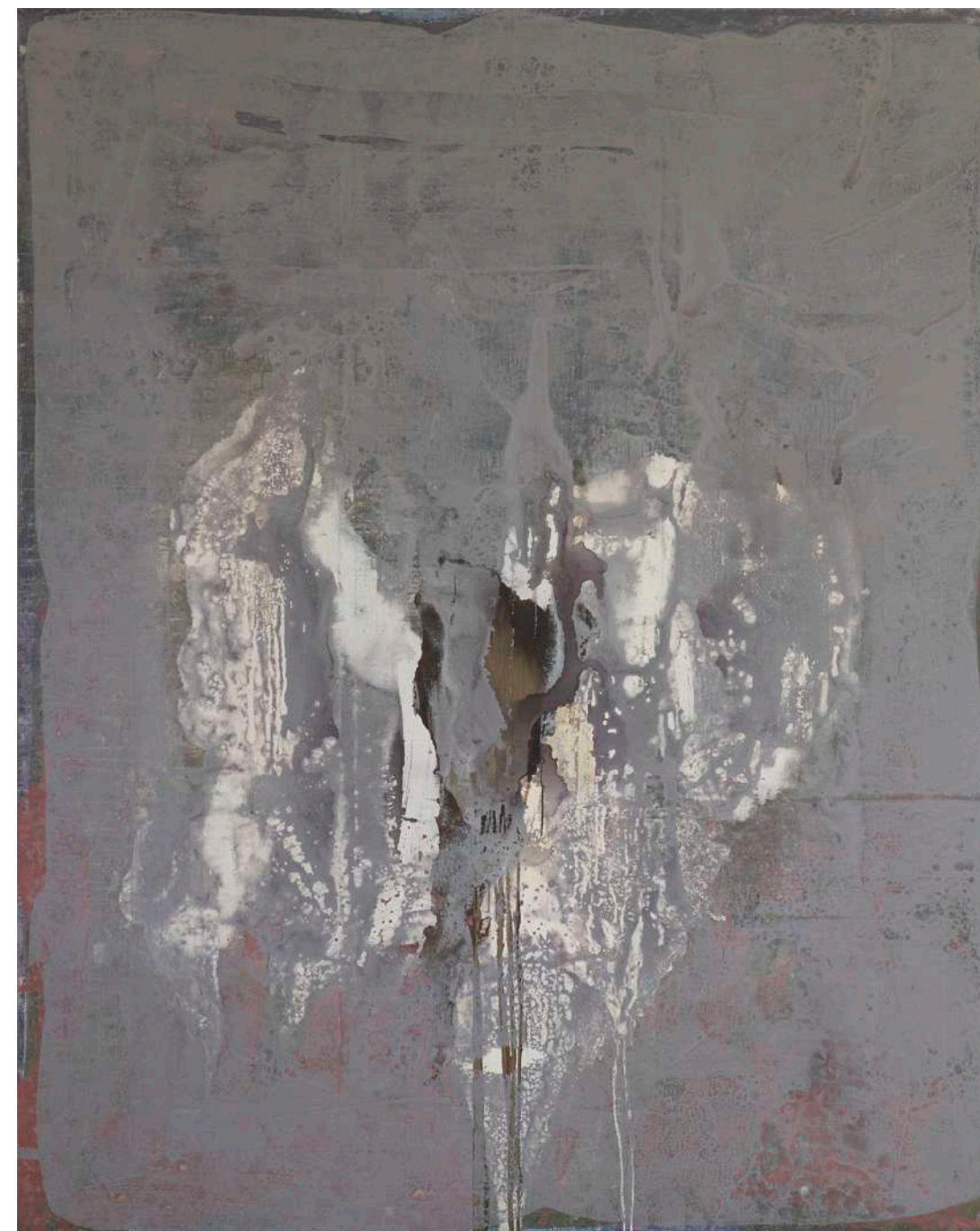
Composició en tela 364
Acrílic sobre fusta / 220x220 cm
2003

Composició en tela 341
Acrílic sobre tela / 250x200 cm
2003

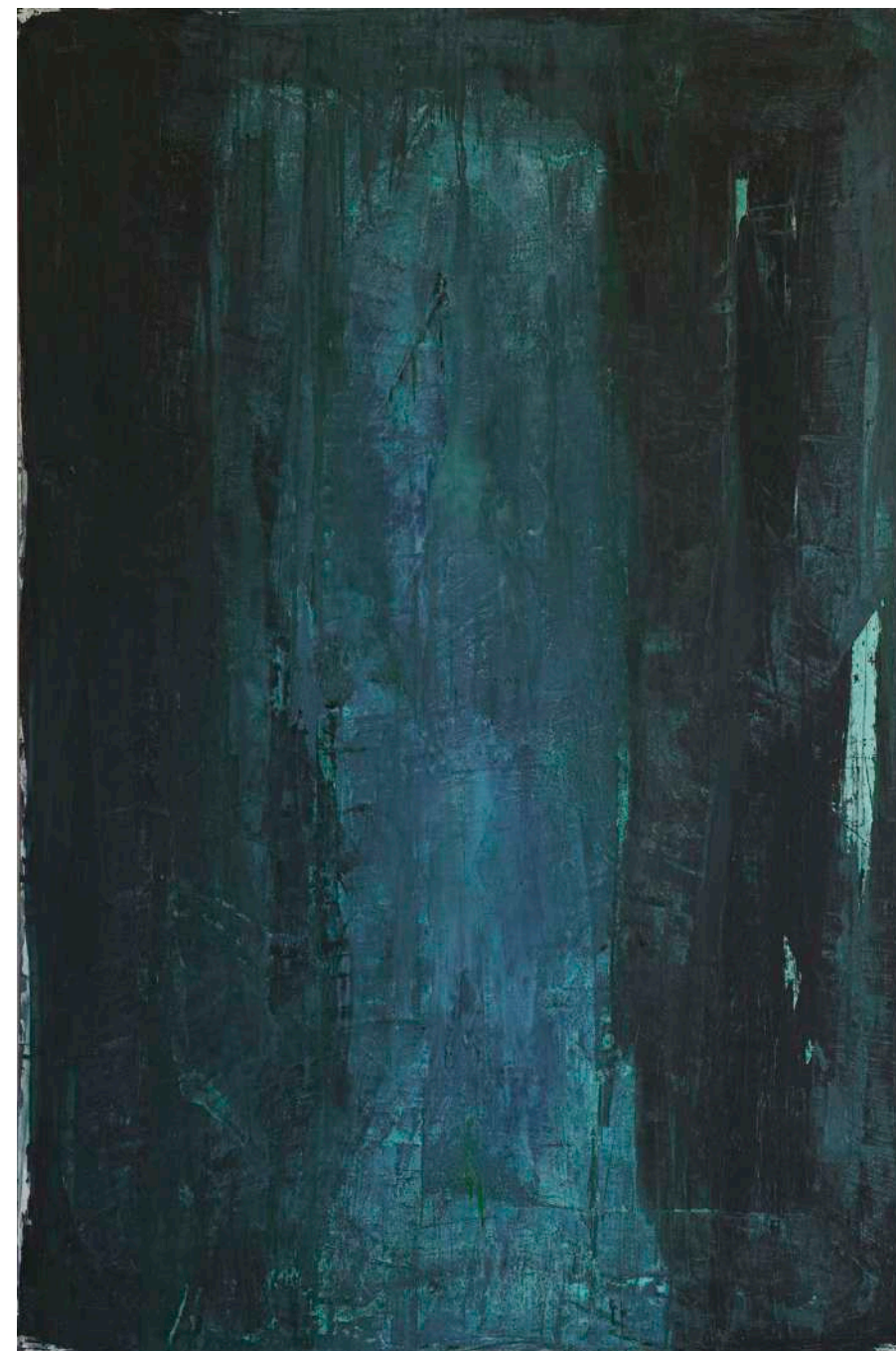
Composició en tela 363
Acrílic sobre fusta / 220 x 220 cm
2010

Composició en tela 337
Acrílic sobre tela / 250 x 220 cm
2009

Composició en tela 237
Oli sobre tela / 230 x 150 cm
2007

Composició en tela 374
Acrílic sobre tela / 250 x 200
2010

Composició en tela 394
Acrílic sobre tela / 100 x 100 cm
2011

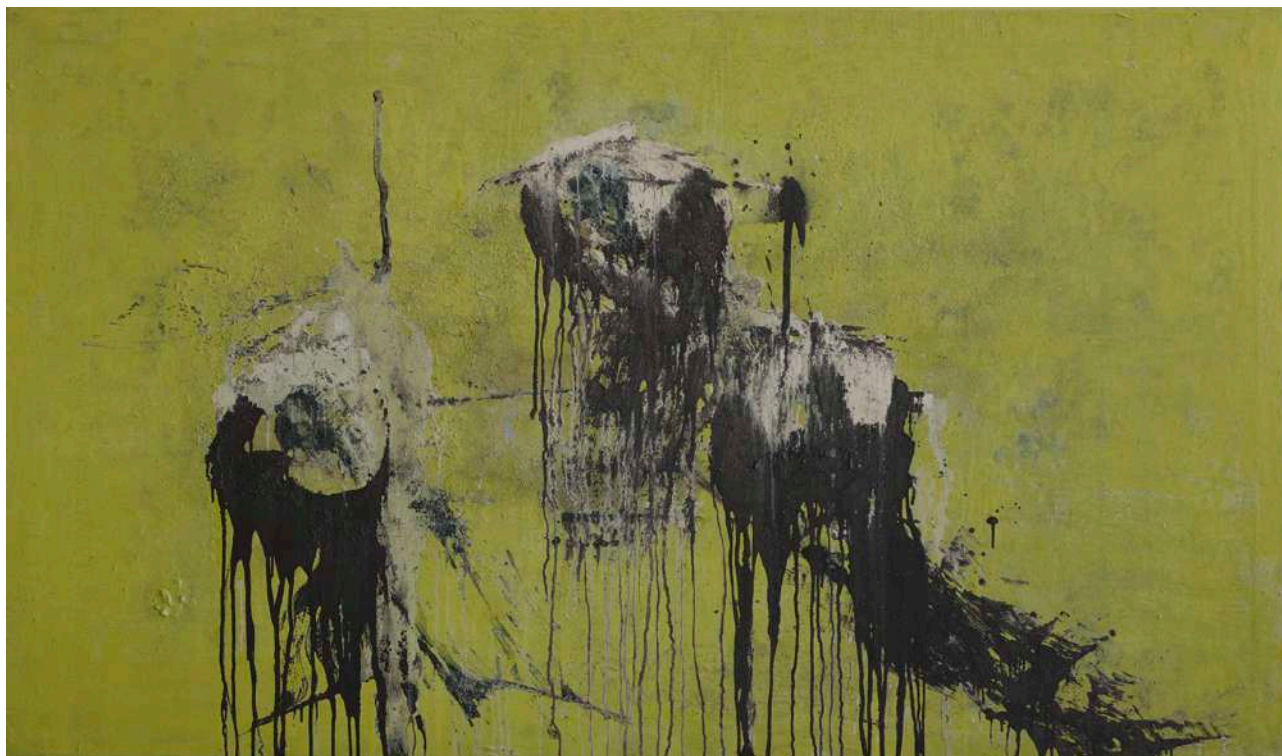
Composició en tela 388
Acrílic sobre tela / 195 x 97 cm
2011

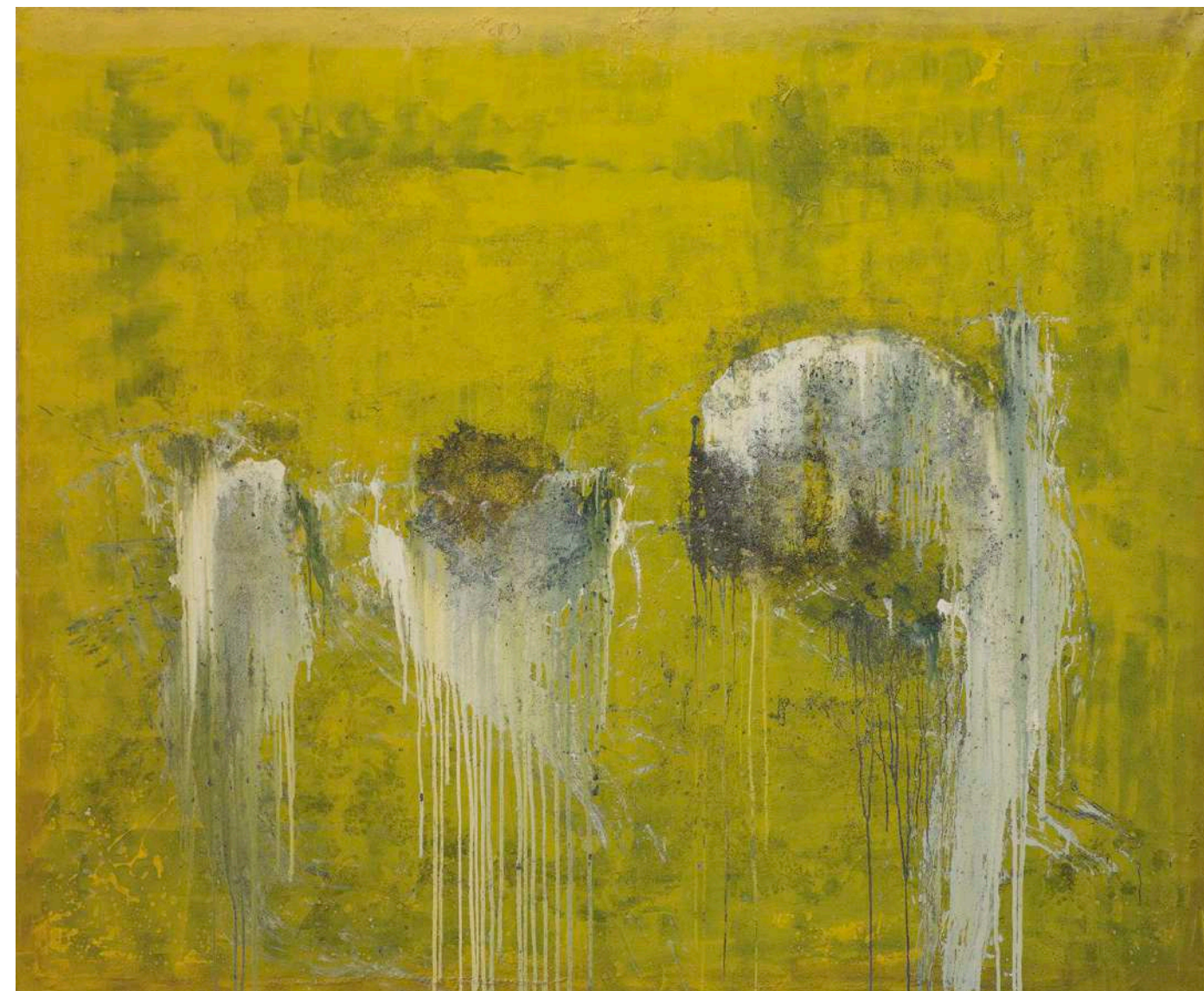
Composició en tela 356
Acrílic sobre tela / 220 x 220 cm
2010

Composició en tela 387
Acrílic sobre tela / 200 x 123 cm
2011

Composició en tela 386
Acrílic sobre tela / 200 x 117 cm
2011

Composició en tela 385
Acrílic sobre tela / 243 x 200 cm
2011

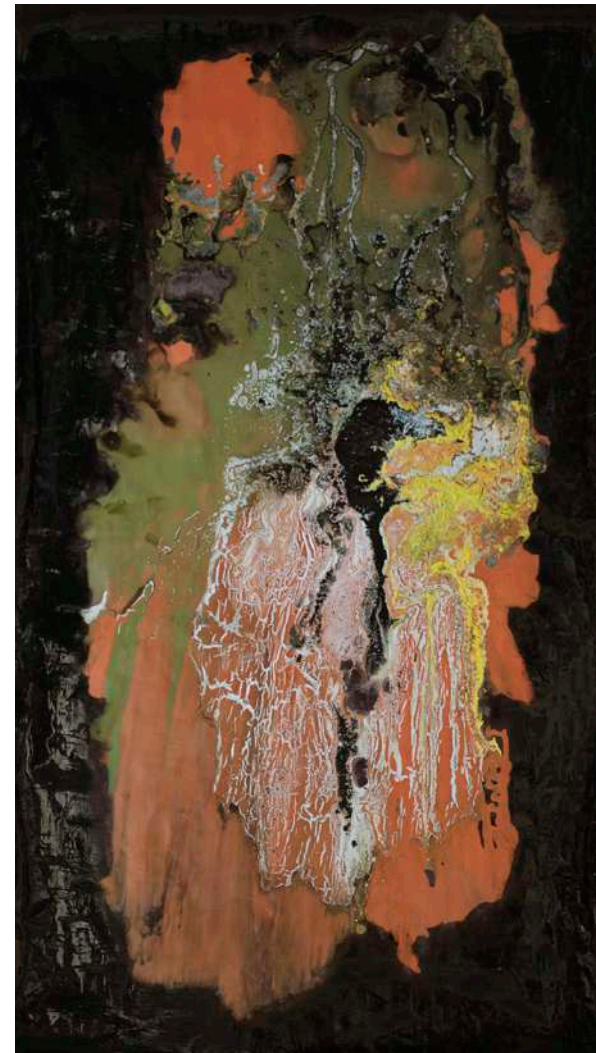
Composició en tela 283
Acrílic sobre tela / 180 x 180 cm
2007

Composició en tela 282
Acrílic sobre tela / 180 x 180 cm
2007

Composició en tela 362
Acrílic sobre tela / 200 x 100 cm
2010

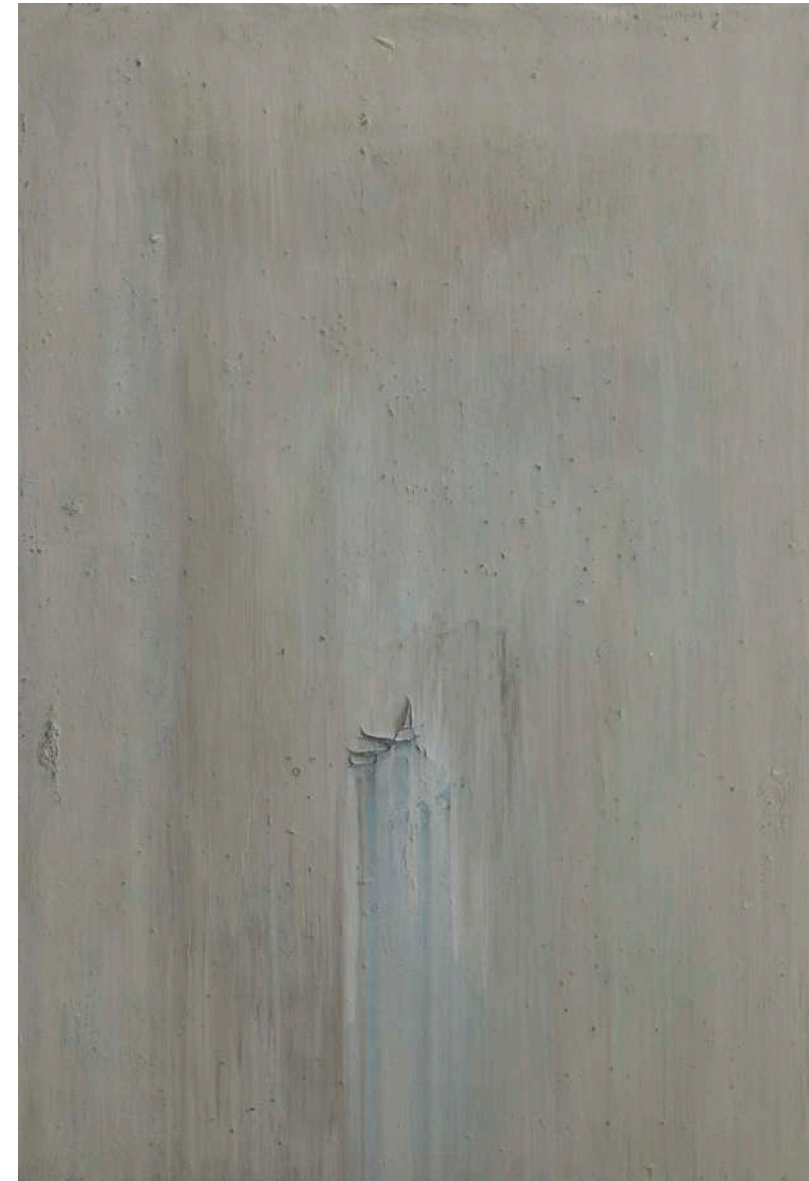
Composició en lona 390
Acrílic sobre tela / 120 x 90 cm
2011

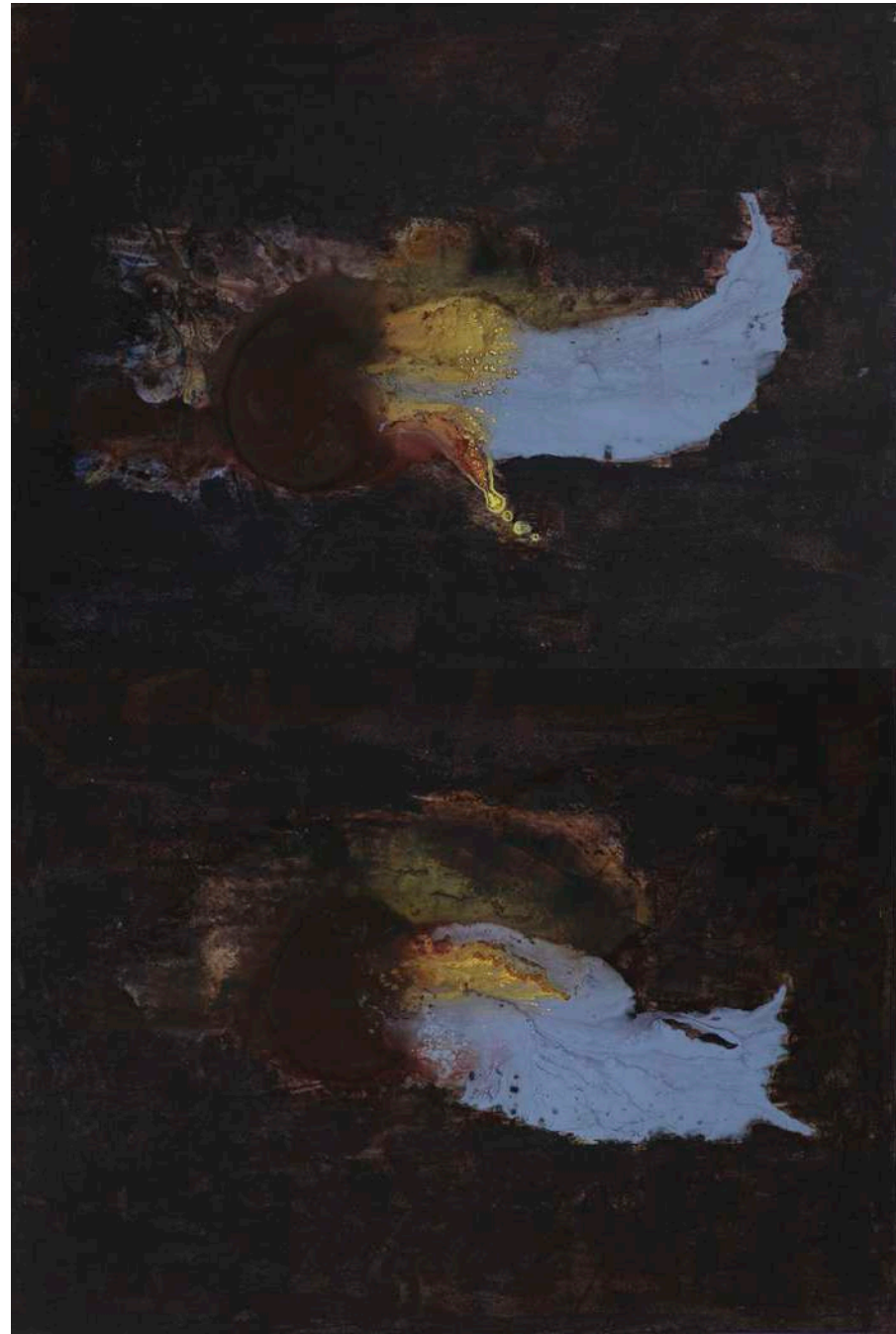
Composició en lona 389
Acrílic sobre lona / 121 x 68 cm
2011

Composició en tela 375
Acrílic sobre tela / 224 x 76 cm
2011

Composició en tela 374 bis
Acrílic sobre tela / 120 x 90 cm
2011

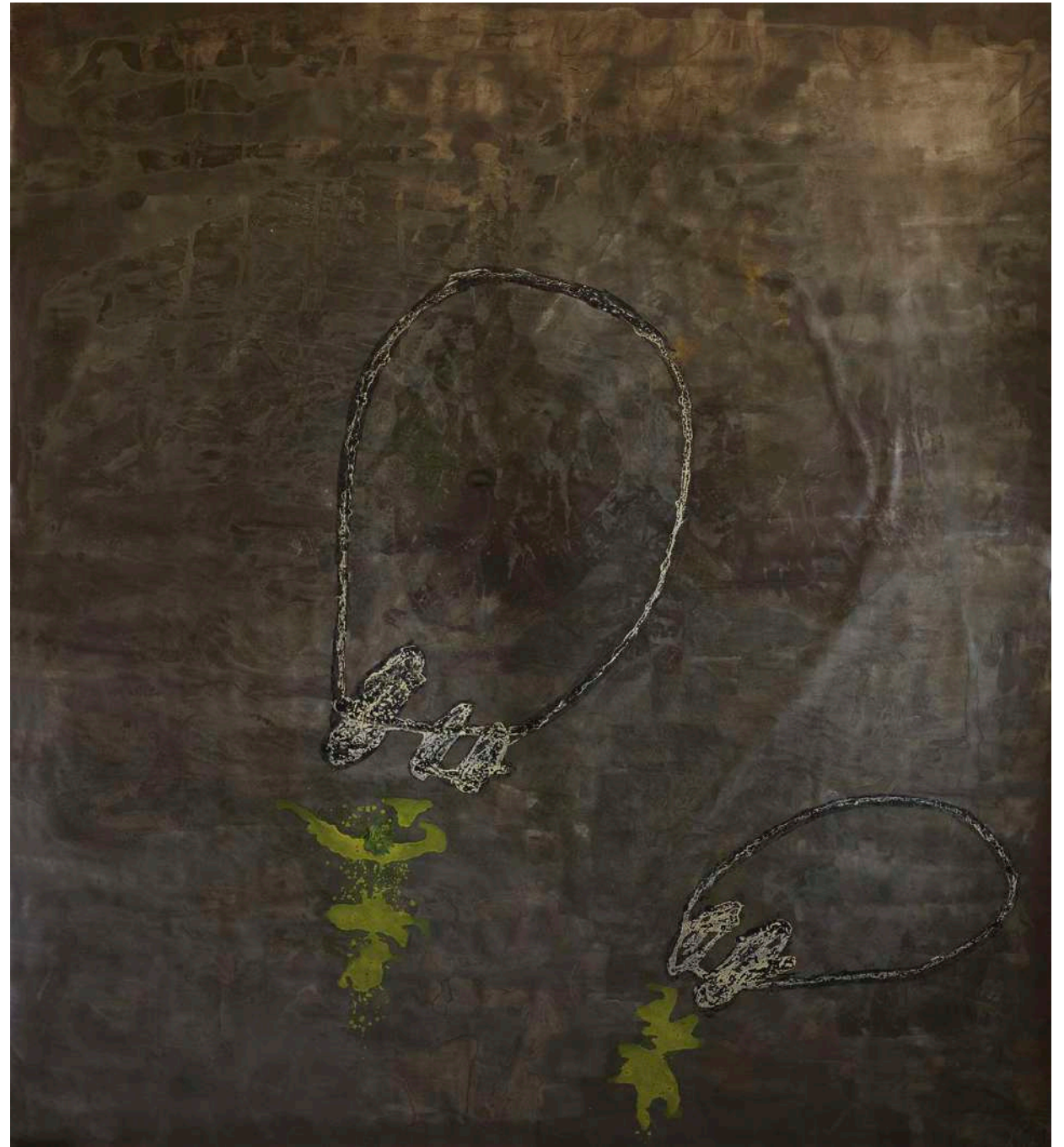
Composició en tela 372
Acrílic sobre tela / 120 x 90 cm
2011

Composició en tela 393
Acrílic sobre tela / 81 x 65 cm
2011

Composició en tela 391
Acrílic sobre tela / 121 x 130 cm
2010

Composició en tela 392
Acrílic sobre tela / 230 x 210 cm
2010

Composició en tela 344
Acrílic sobre tela / 220 x 66 cm
2010

Composició en tela 332
Acrílic sobre tela / 120 x 90 cm
2010

VALL PALOU

Exposicions Individuals

2011
Alemanya - Munich: Galerie Foe156 Composicions Munich
2011
Lleida - Fundació Vallpalou Vall Palou 2011

2010
Lleida: Mercolleida. R. La Llotja

2009
Lleida: Fundació Vall Palou. Val Palou: Cruïlla de camins

2008
Lleida: Sala Coma Estadella (Col·legi d'Aparelladors). Terrae

2007
Lleida: Espai Nastasi. Vall Palou. Pintures

2006
Barcelona: Galeria Fidel Balaguer. Vall Palou. Natures
Girona - Sant Feliu de Guíxols: Galeria Carmen Tatché. Vall Palou. Obra recent
Lleida - Rialp: Trobada Empresarial al Pirineu. Exposició d'art

2005
Lleida: 4Spais d'Art, Galeria. El bosc de les ànimes
Lleida: Cambra de Comerç i Indústria de Lleida

2004
Lleida: Galeria Collage. Vall Palou. Blancs
Madrid: Centro Cultural Blanquerna. Composiciones Madrid 04
França - París: Col·legi d'Espanya
Lleida: Ateneu Popular de Ponent

2003
Lleida: Biblioteca Pública. Vall Palou.
Tarragona: Casa de la Generalitat Vall Palou. Pintura
Lleida: Universitat de Lleida
Barcelona: Espai per a l'Art Caja Madrid. Vall Palou
Madrid. Vall Palou

2002
Bellpuig: Convent de Sant Bartomeu
Lleida: Universitat de Lleida

2001
Barcelona: Magdalena Baxeras Galeria d'Art. Vall Palou.
Paisatges interiors
Tarragona - Tortosa: Sala Agustí Querol, Vall Palou
Barcelona: Galeria Art Box, Virtualblanc

2000
Lleida: Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI), Vall Palou. Obra recent
Barcelona - Argentona: Sala d'Exposicions de Caixa Laietana. Mediterrània

1999
Saragossa: Sala Atrium (H. Boston)

1998
Lleida: Col·legi d'Arquitectes, Vall Palou Art Contemporani
Tarragona - Cambrils: Sala Municipal d'Exposicions. Cares i ànimes. Vall Palou

1997
Lleida: Sala Indecor. Vall Palou. Fisonomies (setembre - novembre)
Osca - Fraga: Sala de Art IberCaja, Vall Palou. Art contemporani
Lleida - Tàrraga: Museu Comarcal de l'Urgell

1996
Lleida - Balaguer: Sala de l'Ajuntament. Vall Palou

1995
Lleida: Galeria d'Art Armengol Menen. Vall Palou

VALL PALOU

Exposicions col·lectives

2007

Madrid, Art Madrid 2007. Galeria Principal Art
Lleida: Espai Cavallers

2006

Lleida: Museu de la Plaça Sant Joan
Girona: INART. 2ª Fira Internacional d'Art de Catalunya.
Galeria Fidel Balaguer

2005

Barcelona - Sant Cugat del Vallès: Canals Galeria d'Art.
Després de la forma
Lleida: 4Spais d'Art. Exponadal 05
Girona: INART. 1ª Fira Internacional d'Art de Catalunya.
Galeria Fidel Balaguer
Lleida: Sala de la Diputació
Girona - Tossa de Mar: Galeria Joan Planellas
Lleida - Cervera: 4a Mostra d'Art Artdakí
Girona - Platja d'Aro: Castell de Benedormiens

2004

Lleida: Ateneu Popular de Ponent
Girona - Tossa de Mar: Galeria Joan Planellas

2003

Barcelona: Espai per l'Art Caja Madrid
Lleida: Biblioteca Pública

2002

Barcelona: Galeria Magdalena Baxeras
Lleida: Biblioteca Pública

2001

Barcelona: Galeria Magdalena Baxeras
Lleida: Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI)
Lleida: Biblioteca Pública
Lleida: Palau de la Paeria
Lleida - Tremp: Sala de l'Ajuntament

1999

Sevilla: Arte Sevilla. 1ª Fira Internacional d'Art Contemporani
Lleida: Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI)

Lleida: Sala Banca Catalana

Salamanca: Arcale. 3ª Fira d'Art Contemporani de Castella i
Lleó

Madrid: Galeria Art Box

Lleida - Mollerussa: 13 Disseny i Moda. Cal Talaveró

1998

Barcelona, Euroamerica Galleries, Dones en l'art
Barcelona - Sitges: Galeria Mabel Vázquez
Lleida - Verdú: Cal Talaveró Noves propostes
Tarragona - Cambrils: Sala Àgora
Lleida: Sala Banca Catalana

1997

Tarragona - Cambrils: Sala Àgora
Alemanya - Frankfurt: 49 Frankfurter Buchmesse. Fira del
Llibre de Frankfurt, Halle 3.1 C
França - París: Galerie Herouet. Marais. Artistes ibériens

1996

Barcelona - Sitges: Sala Espai Mínim
Lleida: Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI)

1995

Lleida: Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI)

VALL PALOU

Obra en institucions

Acció Cultural del País Valencià

Ateneu Popular de Ponent, Lleida

Banc Sabadell

Biblioteca pública de Lleida

Cambra de Comerç i Indústria de Lleida

Col·legi d'Espanya. París

Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics, Lleida

Obra Cultural Balear

Òmnium Cultural

Universitat de Lleida. Facultat de Ciències de
l'Educació

Universitat de Lleida. Edifici del Rectorat

Exposició produïda per / Exposición producida por / Exhibition produced by

Comissari / Comisario / Curator: **Daniel Giralt-Miracle**
Coordinador / Coordinador / Coordinator: **Ignasi Fregola**
Publica / Publica / Publisher: **Fundació Vall Palou**

Patronat / Patronato / Board of Trustees

Presidenta / Presidenta / Chairperson: **Teresa Vall Palou**
Vicepresident / Vicepresidente / Vice chairman: **Vicenç Altaió**
Secretari / Secretario / Secretary: **Lluís Vázquez**
Vocal / Vocal / Member: **Joan Mari**
Director artístic / Director artístico / Art director: **Liliana Marín de Mas**
Director adjunt / Director adjunt / Assisting director: **Joan Mari**

© de l'edició: **Fundació Vall Palou, 2011**

© dels textos: **els autors**

© de les traduccions: **Nigel Bax**

Disseny gràfic / Diseño gráfico / Graphic design: **Jesús Vilamajó**
Fotografies / Fotografías / Photographs: **Jesús Vilamajó**
Impressió / Impresión / Printing: **Ignasi Fregola Impressor**

Tots els drets reservats
Dipòsit legal: **L-1036-2011**

Fundació Vall Palou

Carrer de Roger de Llúria, 2 baixos
25005 Lleida
Tel / Fax 973 254 937
www.fundaciovallpalou.org